

Galîz Kahraman

İhsan Oktay Anar

[Download now](#)

[Read Online](#)

Galîz Kahraman

?hsan Oktay Anar

Galîz Kahraman ?hsan Oktay Anar

Bütün zamanlar?n kahraman? olan bir insan?n hikâyesidir bu. O hem herkes hem de hiç kimsedir. Dünyadan alaca??n? tahsil etmeye gelmi?tir. Çünkü, Tanr? dahil herkesin ona borcu vard?r. Vebâline girilen tüyü bitmedik yetim i?te odur. Kadîm zamanlardan beri hakk? yendi?ine göre, sonlu ama s?n?rs?z evrenin engin ve derin merkezi olarak insan olman?n, “olmasa da olur” hâlini icrâ etmesinde hiçbir sak?nca yoktur. Romantik bir insafs?zl??n bâkir tâcizcisi olmak, sonuna kadar hakk?d?r. S?radanl??n üst insan?d?r o. Âsili?iyle asîlle?ememesi umurunda bile de?ildir. Onun umurunda olan tek ?ey, sadece ve sadece kendini alg?lamak, kendi küçük âlemine s??an kâinât? kabul etmektir. Çünkü bilmektedir ki, gerçek bilgelik de zaten budur.

Galîz Kahraman Details

Date : Published January 17th 2014 by ?leti?im Yay?nlar? (first published January 1st 2014)

ISBN :

Author : ?hsan Oktay Anar

Format : Paperback 181 pages

Genre : Asian Literature, Turkish Literature, Roman, Cultural, Turkish, Fiction

 [Download Galîz Kahraman ...pdf](#)

 [Read Online Galîz Kahraman ...pdf](#)

Download and Read Free Online Galîz Kahraman ?hsan Oktay Anar

From Reader Review Galiz Kahraman for online ebook

EGe says

Belki de 4,5/5.

Türk Edebiyatı'nın büyüü gerçeçlilik ile imtihanı çok güzel veren Anar bu kitap da biraz bu akımın d??na ç?km?? . Önceki eserlerinde geç Osmanlı dönemlerini konu alan masals? anlatım?yla Türk Edebiyatı'na farklı bir soluk getirmi?ti. Masallarla büyüyen bir toplum olarak genel olarak Türk okuyucunun dünya edebiyatında da büyüü gerçeçlili?i sevdi?ini gözlemliyorum. Marquez de ondan çok seviliyor bu topraklarda.

Bir olay örgüsü içerisinde aslında bir nevi “hiciv” sarmalı bulunuyor. Nelere mi ta? atıyor? Mesela ?ark kurnaz??na! Kitap o kadar kısa fakat o kadar çok gönderme var ki içinde ikinci kez okunabilir iyice sindirmek için...Bazen olay örgüsü içerisinde ironilerin yoğunla?t??, ele?tirilerin sertle?ti?i k?s?mlarda biraz d??na ç?k?yorsunuz hikayenin fakat hoop geri giriyorsunuz tekrar.

Benim gibi Ortado?u müzi?ine sevdalı?lar için de bir sürpriz var, kitapta Ümmü Gülsüm K?raathânesi ve sürekli Kahire radyosundan onu dinleyen bir karakter bulunuyor :)

<http://egecita.com/galiz-kahraman/>

Özlem Güzelharcan says

Galiz Kahraman'ı okumak blok ders yapmak gibiydi: Hocayı seversiniz, dersi seversiniz, önceki derslerde çok e?lendi?iniz zamanlar olmu?tur (Bkz. Puslu K?talar Atlası), ders heyecanla ba?lar, (hüüüp!) yerinizi alırsınız ama hocanın ara vermeye niyeti yoktur (neden yazarken bölümlere ayırmıyorsun hikayeni ey?OA?), ders uzar da uzar, kelimeler içinde yitip gidersiniz (neden her paragrafı tekrar okumak zorunda kalıyoruz?), ba?tan e?lendi?iniz, güldü?ünüz ?eyler artık sizi baymaya ba?lar, ilginizi kaybedersiniz, bir süre sonra dinleyemez olursunuz, *ne anlatıyordu ki* dersiniz, her söz birbirine benzemeye ba?lar. Bir sürü sınıfta arkadaşınız da siz gibi hissetmektedir ama *hocaya saygıda kusur etmek istemezler*, lafını etmezler, bende bir sorun var herhalde diye düşünürsünüz. Çabalarsınız, çabalarsınız, sonunda gözleriniz kapanır, esneye esneye dersi bitirirsiniz veyahut uykuya dalar, zil sesiyle uyanırsınız. Ders biter, aklınızda bir kaç ?ey kalır, ama baki kalan *sıkıldınız mı?zdır*. Bundan sonra başka kitapları okur muyum dersine girer miyim, emin de?ilim.

Ugur says

Galiz Kahraman, ?hsan Oktay Anar tarafından 10 Aralık 2013 tarihinde yazılmı? ve ?leti?im Yayınları tarafından 17 Ocak 2014 tarihinde yayınlanmı?tır.

Kitap İstanbul'da Kasımpa?a'da ba?lıyor ve konu temelde Kasımpa?a, Aksaray, Üsküdar ve Taksim civarlarında geçmekte. Kesin bir tarih verilmese de içinde geçen bilgi kırıntılarından 1940-1960 yılları arasında geçti?ini düşünüyorum. Satır araları daha iyi okunması ile sanırım daha net tarihlere de ula?ılabilir.

Reviewed on January 19, 2014 and you can find details at [hundredbooksayear](http://hundredbooksayear.com)

Plot 8/10

Characterization 9/10

Style 10/10

Setting 9/10

Entertainment 10/10

Overall: 4.6/5

Konu Galîz Kahraman'ın, yani kitaptaki adıyla İdris Âmil Efendi Hazretleri'nin, doğumu ile başlıyor. Ve sonrasında İhsan Oktay Anar'ın o sürükleyici yazım tarzıyla karakterimizin satırlar arasında büyümesini ve bir genç haline gelip Kasımpaşa'da yankesici ve külhanbeyleri arasında kayması ve bu süreçteki aşk hayatını anlatıyor.

Kitap ortalama bir romana göre kısa olmasına rağmen birden fazla karakter çok güzel bir şekilde karakterize edilmiş. Özellikle ana karakter İdris Âmil çok güzel bir şekilde betimlenmiş, belki hatırlayanlar vardır İhsan Oktay Anar'ın bir önceki romanı Yedinci Günde İdris Âmil Zula isimli bir karakter daha vardır. Bu karakterler arasındaki benzerliği inceleme şansını bulamadım, ama fırsat bulduğumda bir kontrol etmek istiyorum. İdris Âmil'in başına gelen talihsizlikler ve romanında sonundaki ortalama insan değerlendirilmesi çok güzeldi. İdris Âmil her ne kadar kötü bir karakter olmasa da özellikle Efgan Bakara ve Day'ya, Mualla'ya olan aşkılarından dolayı çok büyük oyunlar oynamıyor.

Kitaptaki ikinci ana karakter Efgan Bakara ise İdris Âmil'in tam tersi bir karakter olarak, yani çok dürüst bir insan olarak resmedilmekte. Diğer ana karakterlere gelince, külhanbeyleri olarak Yarma Şkender ve Remiz karakterlerini görmekteyiz. Remiz'in ikizi olarak Remziye isimli bir karakter bulunmaktadır. Kız kardeşler için satırlar arasında bir Romus ve Romulus benzetmesi de bulunmaktadır. Muhtar Lüpen, Day, Müteahhit ve kızlar Dilara ile Mualla ise son karakterlerimiz.

Kitap tek bir bölüm şeklinde İdris Âmil'in bakışından anlatılmıyor.

Kitap boyunca İdris Âmil kötü niyetle olmasa da devamlı haylazlık peşinde koşmaktadır. Özellikle de hırsızlık yapmak için girdiği evdeki kaza âşk olmasıyla önce Day'ya sonra da Efgan Bakara'ya çok büyük oyunlar oynamıyor. En son sahnede ise Homo Innosens lakabını alarak sahneyi kapatmaktadır.

Kitap İhsan Oktay Anar'ın diğer kitaplarında olduğu gibi çok hızlı bir şekilde ilerlemektedir. Bir felsefe profesörü olan yazar, satırlar arasında çok yoğun bir şekilde felsefi konular ile doldurmayı da unutmamıyor. Kitap bir defa okunduktan sonra bir defa daha satırlar arasında incelemek için çok rahatlıkla okunabilir. Sevdiğim bir nokta daha İngilizce yazıyorlar mı bildiğimiz bazı karakterlerin tam Türkçe olarak yazılmaları oldu. Hayalle gerçek olan çok güzel bir şekilde harmanlanmış ve bildiğimiz İstanbul'u bize yine farklı bir şekilde anlatabilmiştir.

İhsan Oktay Anar'ın bir önceki kitabı Yedinci Gün, Eylül 2012'de çıkmıştı ve onu da bir heyecanla alarak okumuştum. Son senelerde yazarın aralıkta kitap çıkarmaya başlaması sebebiyle yakın bir tarihte kitap beklemiyordum. Ocak başında kitabın çıkacağını görmek beni heyecanlandırdı. Kitabı çıktığı ilk gün aldım ve 2 günde yavaş tempoda okuyarak 19 Ocak 2014 tarihinde bitirdim ve aynı gün yorumladım. Kitap gerçekten çok akıcı bir şekilde akmakta, İdris Âmil'in başına gelecekleri hemen okumak istiyor insan.

Kitap bittiğinde ilk hissettiklerim yazarın okumadığını diğer kitapların da hızlı bir şekilde okumam gerektiği oldu. İhsan Oktay Anar tarzını Türkiye'de farklı yazarlar da örnek alırsa Türk Edebiyatı

açsından güzel bir tarz olabilir diye düşünüyorum. Özellikle bir stil olarak geç Osmanlı dönemlerini konu alan fantastik öyelerin bulunduğu bir türün Türk Edebiyatı'nın deşerini artılabileceğini ve dünya edebiyatında dikkat çekebilecek bir tarz olabileceğini düşünüyorum.

Puanlama olarak kitabı okurken bazı noktalarda 4 ile 5 arasında kalmıtır. En son yorumlama sırasında ise; genel konu, karakterler, tarz, konu ve ehlence noktaları değerlendirildiğinde 5'e daha yakın bulduğumu gördüm. Özellikle tarz, karakterler ve ehlence faktörleri ön planda olan bir kitap. Kitabın sonunda karakter bir dönüşüm içinde kaldı, bence bu da sonraki kitaplarda bir karakter olarak maceralarına devam edilebilmesi için tanınmakta. Umarım İdris Âmil'i tekrar görebiliriz.

ethuil says

Sıradan bir insan – İdris Amil Hazretleri- anlatır Galiz Kahraman. Romanın adından da anlaşılabilir gibi İdris Amil Hazretleri klasik, iyiliksever, güçlü bir kahraman değil tam tersine anti-kahramandır. Galiz'in kelime anlamı da kaba ve çirkin, iştir. İdris Amil Hazretleri sadece zalim değil aynı zamanda maşdurdur da. Yaptığı kötülüklerin, çevirdiği dolapların sebebini düşünürsek biraz da naiftir. Kadınların beşenisini kazanmak için, aşk için kabadayı olmak ister, ünlü olmak ister, şair olmak ister, yazar olmak ister. Kendini dünyanın merkezine kor. Mükemmel olduğunu düşünür. Aslında tam bir kaybedendir o. Çünkü ne kadar çabalarsa çabalasın bir türlü istediklerine ulaşamaz, ulaşamadığı gibi bazı daha da dolanır. Romanda bütünüyle iyi tek karakter Efgan Bakara'dır. İdris Amil'in tam tersidir. Çalşkan, iyi yürekli, namuslu ve saftır. İdris Amil Hazretlerine göre enayidir de. İdris Amil onu hor görür, onunla alay eder. Tüm bunlara rağmen (view spoiler)

İhsan Oktay Anar bu romanında da ince esprileriyle eleştirilerini okuyucuya aktarır. Modern kölelik, ezberci eğitim, geçim sıkıntısı bu eleştirilerden bazılarıdır. (view spoiler)

Anar'ın tasvirleri ve benzetmeleri de mükemmeldir. (view spoiler)

Romanda yok yok: kabadayılık, dolandırıcılık, aşk, entrika, kışkançlık, delilik, yazarlık, şairlik, sanat, mitoloji. Anar bu konuları kendine özgü üslubuyla öyle güzel harmanlamış ki. Bir Puslu Kıtalar Atlası, bir Amat değil ama mutlaka okunması gereken eleştirel, ehlenceli bir roman.

Polen says

İhsan Oktay Anar bana çok güzel hikayeler anlatabilen tatlı bi dede gibi gelmiştir. Tüm kitaplarını severek okudum. Fakat son iki kitabın da öncekilerin hatılarına bitirebildim.

Anar artık benim için keyfi yerinde olduğunda güzel hikayeler anlatan, insanı mest eden, ama gün geçtikçe bunadından ötürü artık giderek daha sık sık kafası karışan, konutukça konutan, sürekli anlamadığım bazı konularda bana vaaz vermeye çalışın bi dede gibi.

Her kitabın mutlaka okumak zorunda hissettim şu ana kadar, ama artık bir sonrakini (eğer yazarsa) büyük bir üpheyle, herkese "iyi miydi, nasıldı?" diye sormadan okumayacağım. Çünkü aklımda tatlı, masalcı bi dede olarak kalmasını tercih ederim.

Hakan Yaman says

Son yılların popüler yeraltı romanlarının bir benzerini, kendi özgün üslubuyla anlatmayı denemi? İhsan Oktay Anar. Roman, yakını ama tam bilinmeyen bir geçmişte geçiyor. Mekân, İstanbul'un "a?r roman"lara ve tabii "delikanlı a?bilere" en uygun mahalleleri... Yer yer dudaklarında tebessümle okuduğum, bazı yerlerinde Anar'ın eski romanlarında yarattığı atmosferi yeniden bulduğuma sevindiğim bir roman. Ancak İhsan Oktay Anar'ın ortalama çizgisinden oldukça a?da kaldığını söylemeden geçemeyeceğim. Romanın sonlarına doğru daha da yoğunlaşan, yazarlık ve edebiyata dair hiciv dolu bölümlerse gerek romanın kahramanı Dris Âmil Hazretleri, gerekse konunun bütünüyle absürt bir çelişki, bir çakışma yaratması için, özellikle yazıldıysa bile, buradaki etki sadece romanın eksenini kaydırmakla sınırlı kalmı? gibi...

Sinem A. says

mükemmel lezzetliydi. son zamanlarda İhsan Oktay Anar için çok şey yazılıp çizilmi?ti. saçma sapan eleştiriler yoğunluktaydı. kendini bilmez bazı edebievveler "yok efendim niye hiç kadının karakter yok" a kadar getirmi?ti olay?. bu kitabın onlara iyi bir cevap ve tüm eleştirilere bir eleştiri oldu?unu düşünüyorum. Kadının karakterleri de yazdığı için değil onların edebiyat sandığı şeyin aslında ne oldu?unu bu edebievvellere gösterdiği için, bize ne oldu?umuzu gösterdiği için ve bunu yaparken de bu kadar keyif verdiği için. çok yazarsın İhsan Oktay Anar çok çok teşekkürler.

Yakup Nakç? says

önceki iyi işlerin dolaylı hep öncesiyle karşılaştığımız için bu kitap inanılmaz ba?tan savma geldi.. bir hayli zorlama olmu?.. kitabın hiçbir olayı yok hiçbir yere bağlanmıyor (bağlanıyor da aslında bağlanmıyor) hatta kitabın bir paragrafının sonunda " off puff" ediyor yazar resmen, yazı ile hem de.. bir sonraki yazılacak olan şaheser için ön hazırlık yaptığını düşünüyorum iyi niyetimle.. yoksa ki nasıl olsa kitaplarımız ben İhsan Oktay Anar'ın düşünmesiyle yazıyorsa lütfen artık yazmasın..

Ümit Mutlu says

Çokça komik, oldukça eğlenceli. Ama yazılı?ı amacını anlamadığımız bir kitap bu. Bir şeyleri (aslında bir sürü şeyleri) eleştirmek için mi yazılmış? Yoksa sadece -içinde de biraz demvurdu?u gibi- okurunu eğlendirmek için mi? Belki de sadece o sebebi güdüyor; oysa benim gibi her okuduğum kitapta hayatın anlamını arayan dallamalar için bu elbette yetersiz bir sebep. Ama dediğim gibi, çok güldürmatik, ironik. Hemen okunuyor falan filan, of aman işte.

Neyse, alıntı mı? da yapalım ki entelijanya tanrıları arkamızdan küfretmesin.

"Kadınlar kavga etmezdi ama bütün kavgalar kadınlar içindi, medeniyeti kadınlar kurmamız? ama medeniyet kadınlar için kurulmuştur. Kısacası zaten mankafa olan erkek tâifesi, cins-i latîfi görür görmez daha da bir delirdi?i için, onu elde etmek gayesiyle gece gündüz demeden didinip y?rt?narak icatlar yapm??, aya??na ü?enmeyip ke?if seyahatlerine ç?km??, s?rf onlar? tavlama? için kendini paralay?p cilt cilt kitaplar yazm??t?. Han?m k?sm? erke?i, zavall?n?n kalbine a?k okunu sokup gebe b?rak?r, sonra da ona dokuz do?urturdu."

Bir de içindeki Kemal Sunal göndermelerini yakalamadım sanma, Anar.

Kit says

Amat, Puslu K?talar Atlas? ve Kitab-ül Hiyel'in ardından okuduğum 4. İhsan Oktay roman?. Laf? fazla uzatmadan yorumlamak gerekirse, ne yazık ki en az be?endiğim eseri oldu yazarın. Bunun sebebi benim beklentimin çok büyük olması ya da anlattı? dönemi İhsan Oktay'la ba?da?t?ramam?? olmam olabilir. Ama öyle düşünüyorum ki, kullandı? dil ve üslubu eserlerinin do?al bir özelli?i olarak algıladı?m?z İhsan Oktay romanlarından farklı olarak, bu sefer kullanılan dil ve üslubu biraz zorlama buldum. 40'lardan sonrasın? anlattı?n? düşünüyüm eserde, anlattı? döneme göre dili ?ekillendiren ve okura sunan yazarda, bu sefer ne yazık ki ayn? olmu?luk hissini göremedim. Bu da üzdü beni biraz. Karakter ise, eh, galiz. Epey sövdüm. Ama olay? buydu zaten; eserin sonunda da güzel ba?landı?n? düşünüyorum. Yine de, tam bir doygunluk hissedemedim; zira bu kadar olayla desteklenecek kadar kuvvetli bir hikaye yahut mesaj oldu?unu düşünmüyorum. Nasıl diyeyim, eser son sayfay? yazabilmek için yazılm?? gibiydi. Bir mesaj kayg?s? hissettim ki postmodern bir yazar olan İhsan Oktay'da pek de bu kadar net görmediğim bir şeydi bu. Bir "geçit kitab?" gibiydi bence. Dilerim ki, sonraki eseri yine beni di?er eserleri gibi çarpar. Türk edebiyat? aç?s?ndan, bamba?ka bir yerde bir adam kendisi-benim için de öyledir, Sait Faik'in arkas?na yazarım rahatlıkla kendi listemde ki Sait Faik Türk yazarları'nın en muhte?emidir zannımca-, ömrü de Uzun İhsan Efendi Hazretlerinin boyu kadar uzun olsun ki, bizlere daha kelimeler sunabilsin. Canın? yediğim.

Tayfun SURUCU says

İhsan Oktay anarın bundan evvelki kitaplarındaki doku yoktu bu romanında. bir önceki romani yedinci gün romanında olduğu gibi karakterler mevcuttu fakat galiz kahramanda karakterler daha sonuk gibi geldi bana. olay örgüsü çok karıştı ama okuyucu farkına varmadan hatta bu kadar dağınık bir kurgu nasıl bağlanır diye düşünmekten vazgeçmişken her şey birbiriyle bağlantılı hale geliyor. Efgan bakara'nın saflığıyla kazandıkları İdris Amil Hazretlerinin kurnazlık eder gibi görünürken aslında ziyadesiyle saf olusundan her şeyde kayba uğramasının size yasattıkları sizi iki arada bir derede bırakabilir. şimdiden iyi okumalar.

Hayrettin says

(3,25/5)

Semt-com türünün lokomotifini olarak tanımlanabilir.

1. Baskı itibarıyla s.103 ve etrafında erilebilecek "Menü" nün ayrıntılı açıklaması güzel.

Eser boyunca “Menü“ye benzer aç parantezler eklenerek, örneğin 4-5 tane görsel ile daha da renklendirilmesi buhar kazanına takviye yapabilir. (Misal: Avanak Avni)

Sadece “Kalem”in “optimum non-oryantalist ne?ter” olarak hassas kullanıma tanık olmak için dahi okunabilir.

Münibe Bilgiç says

Galiz Kahraman'ın en sevdiği im ?hsan Oktay Anar kitabı oldu?unu söyleyemem fakat kesinlikle en çok kahkaha atıp e?lendi?im kitabıydı. Zekice laf sokmalar?, ince ele?tirileri, 'sarcasm'lar?, ironik anlatımlar? a??r? e?lenceli buluyorum çünkü ve bu kitap çok mükemmel bir ?ekilde içeriyordu tüm bunlar?. Suskunlar ve Puslu K?talar Atlas'ın?n gönlümdeki tahtın? y?kamam?? olsa da -bunu yapabilecek bir kitabın oldu?unu zannetmiyorum zaten- en sevdiği im kitaplar arasında.

Yunusemre Yener says

Tolstoy'un Sava? ve Bar??'ın?n en çok ele?tirildi?i nokta yazarın özellikle sonlara do?ru s?k s?k roman anlatmayı b?rakıp kendi tarih felsefesinin do?rulu?unu , o Gogol'de falan da gördü?ümüz “Aah sevgili okur, benim derdimden ancak sen anlarsın ” biçiminde ispata soyunmasıdır. Muhte?em bir eserin bütünlü?ünü ve ak?c?l??n? akamete u?ratt?? dü?üncesi bütün o övgülerin yanına ili?tirilegelmi?tir. Benzer bir takıntı Galiz Kahraman'da da var. Özellikle kitabın ba?lar?nda bir roman kisvesi altında muhtelif çevrelere bir haddini bildirme kaygısı var. Dil bilmedikleri için Marx'ı bilmem kaç?nc? çeviriden okuyup anlamayan veya yanlış anlayan solcular, solcular mı?z da; dil bildikleri için kendini üstün gören “münevverler” de; dili kal?ba dökmeye çal??an anlay?? da, yurtd?? görmü? fakat yetersiz ve vizyonsuz t?rt ayd?nlar da nasibini alıyor bu kalaydan. Birileri Uzun ?hsan Efendi'yi k?zd?rm?? O da bir h??m oturmu? kalaylam?? Güzel de kalaylam?? Okurken a??zda ?erbetli bir tat b?rakan dile kap?lıp, yapılan ele?tirilere katılmamak mümkün değil. “Konu? Aykut Abi!” havasında devam ederken eskaza ?öyle bir durup “Bi dakika lan” dedi?inizde bazı ?eylerin tam yolunda gitmedi?ini görüyoruz.

Örneğin hem tasvirde hem de olayların ak??nda madara edilen k?raathanedeki münekkiti ele alalım. Buna çok takıldım. (Sayfa 69) ?hsan Abi diyor ki, bu Almanca, Fransızca bilen, opera falan dinleyen herif de özde görgüsüz yeni zengin ta?ral? gibi imi?. Birisi k?rm?z? son model araba mü?terisi iken di?eri sanat ve edebiyat mü?terisi imi?. Züppe aydın?n? ele?tirelim, eyvallah. Pek güzel. Fakat bu münekkitin burnu havada olması, milleti a?a??lamas?, anlatıc?m?z?n sevmedi?i bir kimse olması onu “mü?teri” mi yapar? Yoksa üretilen tüm sanat eserleri mal, bunlar? okuyan, dinleyen, izleyenler mü?teri midir? ?hsan Oktay Anar piyasaya mal süren bir tüccar mıdır? Son model arabayla gezen ki?i ile kitap okuyan, müzik dinleyen, gezen ki?inin arasındaki fark tüektim standartları mıdır? E?er öyle değilse ikinci kategoridekilerin mü?teri mi okur mu oldu?una züppeliklerine göre mi karar verece?iz? Bu ikisi paket halinde mi gelmektedir?

Zülf-i yare dokunaca??m diye bu kadar kas?lı nca da hep bu kalay? daha co?tursun diye yardıma çağrılan abiler, Mendeller, Planklar, Goetheler, Aristolar, verilen entelektüel referanslar Levent K?rca'nın tokat efektinin patlad?? gibi patlıyor beyinde. Ya da hüüp jjiit nah ha diye. Satır aralar? incilerle bezeli. Memleketten değil bir Rahmaninof, hazretin bir eserini bile icra edecek adam ç?kmamas? hisli ve içli olmanın buralarda zayıflık kabul edildi?indenmi?. Abi ne alakası var?

Bu gibi kimi zaman satır arasında kimi zaman sayfalara yayılan görüş beyan?, kestirmeden laf? gedi?ine koymacalar , satır arasında el sallayan Buddhalar, Mozartlar beni fena s?kt?.

Bunların haricinde Anar'ın dilini, hikayecili?ini seviyorum ve ke?ke sürekli yukarıda anlattıklar?mla

bölünmeselerdi diye hayflıyorum. Peyderpey okumayı planladım külliyatın geri kalanında benzer kaygularla karşılaştıktan sonra lezzetli eserler okumayı umuyorum.

Konserve Ruhlar says

Sevdiğini bir yazarı okurken insan ister istemez önceki kitapların da belleğinde bir yerlerde tutarak yeni kitabı süzgeçten geçiriyor. Daha önce tattığı nefis lezzetler tazeliklerini korusun istiyor. Alıştırdığı damak zevkinin devamlılığını umuyor.

Galiz Kahraman için de aynen böyle ilerledi ilk sayfalar. İdris Amil Hazretleri'nin bol süt emmeli döneminden hızlıca geçip, cins-i latife ilgi duymaya başlaması nedeniyle kendini beğendirme çabası içinde yapacakları okumaya hazırlanmış. Kahramanımız her ne yaptıysa (ki bunlar kendine göre zekice hamlelerdi) bir türlü yer edinemedi o alemde. Onun arayışları bize bir yandan tebessüm olarak yansırken diğer taraftan da günümüzdeki örneklerle karşılaşılarak düşünmemize sebep oldu.

Üst üste yapıldığı talihsizliklerin ölçüsü kaçtı bir noktadan sonra. Kitaba ismini de veren Galiz olma durumunun hakkını verdi. Ama bir aşırılık vardı hallerinde. Eylemlerinin içeriği değil de daha çok şekli biraz tadını kayırdı okumanın. Satırlardaki ritim okuyucu olarak beni yordu.

Zaman zaman edebiyat dünyası üzerine yapılan o ince ve dokunduğu yeri yakan yorumlar arasında nefis bir tat bırakırken, ardından gelen düündürücü benzetmeler lokmaları boşalmıyandı dans edercesine geçmesini sağladı. Keyif aldım bu noktalardan. Ama katılmadığım noktalar da olmadı değil. Camianın penceresinden bakıyoruz ne de olsa. İçinde olup bitenleri tam olarak bilemeyiz.

Sonuç olarak çok keyifle okudum belki de tekrar tekrar okuyacağım bölümleri olmakla beraber eski kitaplarındaki o fazlasıyla ilginç karakterlerini de aradım. Belki de daha yakın bir tarihte geçtiğinden, hem dönemin hem insanların tahmin edilebilir varlıkları, diğer kitaplarındaki o büyüleyici ortamı yaratamadı. İmdiye kadar okudum tüm kitapları içinde en az etkilendiğim oldu. Sanırım bundan sonra yazmayı bıraktığını söylemesi üzerine de bu okudumumuz son kitabı olacak.
